
Gitamala by Vasishtha Ganapati Muni

वसिष्ठगणपतिमुनिविरचिता गीतमाला

Document Information

Text title : gItamAlA by vasiShThagaNapatimuni

File name : gItamAlAvasiShThagaNapatimuni.itx

Category : deities_misc, sanskritgeet

Location : doc_deities_misc

Proofread by : Paresh Panditrao

Description/comments : Songs agni, gaNapati, indra, vAyu, sUrya, dashAvatAra, ambika, reNukA, guru, yogasAra

Latest update : March 31, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 28, 2023

sanskritdocuments.org

वसिष्ठगणपतिमुनिविरचिता गीतमाला

१. प्रथमम् । अग्निगीतम् ॥

वायमधितिष्ठज्जयोतिरपि भौमम् ।
किञ्चिदपि दैवं गेयमविरामम् ॥ १ ॥

स इतुषु लोता विप्रमुष्मवासी ।
अत्ति य स उव्यं वेदितलभासी ॥ २ ॥

पावक वसुस्त्वं ज्वालशतमाली ।
कश्चिदसि रुद्रः शास्त्रशतशाली ॥ ३ ॥

पावक यदास्ये भासि मनुजानाम् ।
ते तद्विड राज्यं भिल्लति पशूनाम् ॥ ४ ॥

अस्मि तव दास्ये सञ्चर मदास्ये ।
सत्सदसि मोहं यामि न यथाहम् ॥ ५ ॥

नास्ति शरणं मे कोऽप्यवनिपृष्ठे ।
अग्निमवनार्था दैवमुपतिष्ठे ॥ ६ ॥

अस्ति करमाली कोऽपि द्विवि राजा ।
अेष ननु कीली भाति भुवि राजा ॥ ७ ॥

आह्वयति भानुं प्रातरशनाय ।
त्वामनल यज्वा सायमशनाय ॥ ८ ॥

अेकममृतत्वां प्रातरपि सायम् ।
श्रोतुमयि वाणीराह्वयति सोऽयम् ॥ ९ ॥

दीप्ततरकील त्वं भजसि उव्यम् ।
नेतरयि वायां स्तोत्रमपि भव्यम् ॥ १० ॥

अस्मि न समर्था यज्ञमयि कर्तुम् ।

स्तोत्रमवलम्बे शर्म तव भर्तुम् ॥ ११ ॥

पार्थिवविभूतिस्त्वं पथनकारी ।

वैद्युतविभूतिर्वाक्पटलधारी ॥ १२ ॥

त्वं पथनकारी भास्युदरभाण्डे ।

वाक्पटलधारी देव कुलकुण्डे । १३ ॥

भास्युदर भाण्डे भासि कुलकुण्डे ।

किं यं हृदि जिवो भास्यनल पिण्डे । १४ ॥

स्वस्थं हृदि त्रुपं त्वामनल लोके ।

भामि विमलोऽयं धाम्नि गतभीडे ॥ १५ ॥

त्वां तमडमर्थं यः स्मरति नित्यम् ।

पावक विशोकः पश्यति स सत्यम् ॥ १६ ॥

यत्स्फुरणामन्तः स्वस्थं धृतपापम् ।

ध्येयमिदमग्रे देव तव त्रुपम् ॥ १७ ॥

देव भवसि त्वं वह्निरिड लोके ।

सर्वदं समन्ताद्भिद्युदसि नाडे । १८ ॥

अत्र जननी ते भूमिरतिपूता ।

धौरनल देवी तत्र तव माता ॥ १९ ॥

अत्र वसवस्ते वायुसभ उस्ते ।

वायमनुभद्रास्तत्र तव रुद्राः ॥ २० ॥

अत्र हृदि राजन्नाजसि नराणाम् ।

तत्र वरदान्तः भेलसि सुराणाम् ॥ २१ ॥

अत्र जगदीश त्वं ज्वलननामा ।

तत्र मघवा त्वं निःसदृशधामा ॥ २२ ॥

द्वावनलशकौ पामरजनानाम् ।

स द्वितनुरेकः पण्डितजनानाम् ॥ २३ ॥

भानुरपि देवो लोक सुहृदेषः ।

व्यापककुशानो कोऽपि तव वेषः ॥ २४ ॥

दैडि भगवन्मे सम्पदमुदाराम् ।
 बुद्धिमपि वहे त्रातरतिधीराम् ॥ १५ ॥
 देव वरदाग्रे त्वं भव ममास्त्रम् ।
 बोधय य मलयं सर्वमपि शास्त्रम् ॥ १६ ॥
 सुप्रभ धिया त्वां व्यासमभिलानि ।
 नौमि सकलानि क्षेमद जयानि ॥ १७ ॥
 गाणपतमग्रे सर्वजनलुधम् ।
 भातु भयडारि च्छन्द छदमाधम् ॥ १८ ॥

२. द्वितीयम् । गाणपतिगीतम् ॥

भद्रतरमूर्तिं भद्रतमकीर्तिम् ।
 रुद्रतनयं तं गायत मडान्तम् ॥ १ ॥
 ज्योतिरिड सूक्ष्मज्वालमतिदीप्तम् ।
 भाति कुलकुण्डे योगिमनुजाम् ॥ २ ॥
 तन्नमत वायो दैवतमुदारम् ।
 सकुटशतानां यातुमिड पारम् ॥ ३ ॥
 तं गाणपतिं यो विस्मरति लोके ।
 सन्ततमभाग्यो मज्जति स शोके ॥ ४ ॥
 दम्पतिविदारः शीतशशिभण्डे ।
 नन्दननिवासो दीप्तकुलकुण्डे ॥ ५ ॥
 मित्रं कुरु भक्तिं विश्वयुवराजे ।
 दैडि लुधमुष्मै योगिनुतिभाजे ॥ ६ ॥
 अत्र सशरीरे मूलशिषिगुपी ।
 योगविमुषो ना विन्दति न पापी ॥ ७ ॥
 ध्यायति सदान्तर्योऽग्रभुजमेतस् ।
 तं भजति देवो सिद्धिरतिपूतम् ॥ ८ ॥
 तस्य वरभासा सन्द्रवति शीर्षम् ।
 यस्य परितप्तं विन्दति सडर्षम् ॥ ९ ॥

योगविद आहुः शीर्षरसधारां ।
 सिद्धिशतहेतुं ताममृतसाराम् ॥ १० ॥
 पीठमधिरुढं मूलसरसीजम् ।
 सर्वभुवनानां नौमि युवराजम् ॥ ११ ॥
 कायन रुचिस्ते भर्गसुत पूता ।
 मङ्गलसुषुम्नाभार्गयरमाता ॥ १२ ॥
 भाग्यमभिलानां देव तव उस्ते ।
 भूरि मडिमानं वर्णयतु कस्ते ॥ १३ ॥
 उस्तिवदनो ना सत्वमधिदैवम् ।
 सङ्कटहरार्यैः सङ्गदितमेवम् ॥ १४ ॥
 त्वत्पदसरोज्ये यस्य हृदि भाक्तिः ।
 काऽपि शिवसूनो तद्भयसि शक्तिः ॥ १५ ॥
 त्वं भलु मघोनो धूतसुजनातिः ।
 अत्र भुवि काचित्कार्यकरमूर्तिः ॥ १६ ॥
 त्वां भजति गाढप्रीतिरतिशस्ता ।
 सिद्धिरिति लक्ष्मीस्तामरसउस्ता ॥ १७ ॥
 सश्रियमुद्गरां श्रीहृदयधारी ।
 संवितरतान्मे सर्वबलधारी ॥ १८ ॥
 शीतनगजायाः सूनुरतिहृद्याम् ।
 भूरिकरुणो मे पूरयतु विद्याम् ॥ १९ ॥
 वारणभुजो मे वारयतु कष्टम् ।
 सर्वमपि देयाच्छर्वसुत कष्टम् ॥ २० ॥
 मां यरणभाजं पापहरनामा ।
 पालयतु शम्भोः सूनुरतिधामा ॥ २१ ॥
 निर्जितजराधि निर्दलितरोगम् ।
 दन्तिवदनो मे वर्धयतु योगम् ॥ २२ ॥
 सुक्ष्मतमं मे कष्टमिमानो ।

પ્રાણબલમગ્નં દેહિ હરસૂનો ॥ ૨૩ ॥
 વાચિ મમ દિવ્યાં ઘેહિ નિજઘાટીમ્ ।
 સિદ્ધિમજિતાર્યૈ દેહિ વરચેટીમ્ ॥ ૨૪ ॥
 હસ્તિમુખ યાયે ગાઢરસભક્ત્યા ।
 આવિશ વિભો માં દિવ્યનિજશક્ત્યા ॥ ૨૫ ॥
 દેહિ નિજતેજઃ કિંકુરજનાય ।
 ઈશ્વર ગાણાનાં ભારતહિતાય ॥ ૨૬ ॥
 સર્વદ જનોડયં વાગ્છતિ ન મુક્તિમ્ ।
 દેશકુશલાય પ્રાર્થયતિ શક્તિમ્ ॥ ૨૭ ॥
 ગાણપતમેતદ્દ્રીતમતિશુદ્ધમ્ ।
 ભાતુ ભયહારિ ચ્છન્સિ નિબદ્ધમ્ ॥ ૨૮ ॥

૩. તૃતીયમ્ । ઇન્દ્રગીતમ્ ॥

ઘર્તા સુકૃતાનાં હર્તા દુરિતાનામ્ ।
 ભર્તા નભસો મે કર્તાસ્તુ શુભાનામ્ ॥ ૧ ॥
 ખ્યાતાડમિતવીર્યો ધૂતાખિલવૈરી ।
 નેતા વિબુધાનાં ત્રાતા ભવતાન્મે ॥ ૨ ॥
 વિક્રમ્ય વિધુવન્વકાન્ત્સમરેષુ ।
 ચક્રાયુધમિત્રઃ શકઃ શરણં નઃ ॥ ૩ ॥
 શકઃ શુભવિત્તાં લક્ષ્મીમનિયત્તાસ્ ।
 આનન્દિતચિત્તાં મહ્યં ભુવિ ઘત્તામ્ ॥ ૪ ॥
 નાકં ત્વમરક્ષઃ પાકં યુધિ જિત્વા ।
 વૃત્રં ચ વિધૂયામિત્રં પવિપાણે ॥ ૫ ॥
 એતાનિ વિકુર્વન્ભૂતાનિ સ પાકઃ ।
 શુભ્રે વિકૃલોડભૂદભ્રે તવ જિષ્ણો ॥ ૬ ॥
 પાકઃ પ્રભુરેવ પ્રાણાંશ્ચ વિકર્તુમ્ ।
 યદ્યમ્બરનાથ ત્વં ન પ્રતિકર્તુમ્ ॥ ૭ ॥

न त्वं यद्वि रोद्धा वृत्रः परिभूय ।
 प्रज्ञा-मयि विश्वं दद्यात्तिमिराय ॥ ८ ॥
 प्रज्ञामुषसं तां झं याजित सूर्यम् ।
 यद्रक्षासि वृत्रात्तते सुरकायम् ॥ ९ ॥
 सम्भोदनशक्तिर्वृत्रस्य तु निद्रा ।
 सम्भोधनशक्तिर्विद्युत्तव भद्रा ॥ १० ॥
 नादान्तविभास्यं वेदान्तरुडस्यम् ।
 मोदान्तरयोधं भेदान्तकमीडे ॥ ११ ॥
 भे वायुमनन्तं रुद्रं निनदन्तम् ।
 भान्तं मघवन्तं वन्दे भगवन्तम् ॥ १२ ॥
 तारं मदनारिं प्राणं पवमानम् ।
 देवं मघवानं ध्यायाम्यतिमानम् ॥ १३ ॥
 वीर्यं सकलं त्वद्देवेश्वर नूनम् ।
 देवासुरमर्त्यैर्युक्तं जगदूनम् ॥ १४ ॥
 निर्जित्य समस्तान्भावानपि जिषणो ।
 संराड् भुवनानामासीः प्रभविषणो ॥ १५ ॥
 नाभेत्स्य षभं येद्भ्रं द्विवि वीरम् ।
 नामोक्ष्यदघारे मेघो भुवि नीरम् ॥ १६ ॥
 गोपायासि विश्वं शश्वद्भुलीतीः ।
 स्वर्नाथ विधुन्वन्वृत्रस्य विभूतीः ॥ १७ ॥
 यत्वारि वपूषि प्राडुर्मुनयस्ते ।
 येषां जगदेतद्देवाधिप उस्ते ॥ १८ ॥
 उपाणि विभो ते भूयांसि ततानि ।
 द्विद्भान्नतयाद्यैश्चत्वार्थुदितानि ॥ १९ ॥
 सर्वस्य य कर्ता सर्वस्य य धर्ता ।
 प्राणः पुरुडूतः को नाम स गीतः ॥ २० ॥
 सूत्रं विदुरेके सुश्लोकमनन्तम् ।
 केचिद्विधिमाहुः कं तं भगवन्तम् ॥ २१ ॥

विश्वस्य निदानं विश्वातिगमानम् ।
 अेतं विदुरन्ये वायुं पवमानम् ॥ २२ ॥
 सर्वस्य च नेत्री सर्वैरपि मान्या ।
 गीर्वाणपते ते कालस्तनुरन्या ॥ २३ ॥
 रुद्रं विदुरेके नेतर्बहुलीलम् ।
 प्राडुर्यममन्ये कायं तव कालम् ॥ २४ ॥
 कालोऽयमनादिः सूर्यादपि पूर्वः ।
 भाक्तो जनिवाद्यस्तस्याजर सर्वः ॥ २५ ॥
 सद्य्यापकशक्तिं प्राणं कथयन्ति ।
 व्यक्तैतरशब्दं कालं गणयन्ति ॥ २६ ॥
 व्यक्तैतरशब्दान्नैव प्राणवोऽन्यः ।
 तस्येन्द्र तवाङ्घ्रिं विश्राम्यति धन्यः ॥ २७ ॥
 सच्छक्तिरभाणि प्राणः परमस्य ।
 चिच्छक्तिरगादि प्राणैः प्राणवोस्य ॥ २८ ॥
 सर्वत्र विसारि ज्योतिस्तट्टिदाप्यम् ।
 देवेन्द्र शरीरं गीतं तव मुप्यम् ॥ २९ ॥
 प्राणं प्राणं च ज्योतिश्च विसारि ।
 दैवं नयद्वेकं वन्दे भवधारि ॥ ३० ॥
 अेकः स तिसृणामस्थूलतनूनाम् ।
 राजत्यभिमानो राजा भुवनानाम् ॥ ३१ ॥
 दृश्यस्य परस्ताद्ब्रह्ममागुणमस्ति ।
 छन्द्राभिधया तत् दृश्येत् यकास्ति ॥ ३२ ॥
 अन्धुर्भुवनानां सूर्यस्ततकीर्तिः ।
 राजन्नमराणां तुर्या तव मूर्तिः ॥ ३३ ॥
 देव प्रतिभिम्भीभूय प्रसि सूर्यम् ।
 विश्वस्य महेन्द्र त्वं पश्यति कार्यम् ॥ ३४ ॥
 नो डेवलमर्कं पिण्डेषु च तातः ।

अन्तः प्रतिभिम्भीभूतः पुरुडूतः ॥ ३५ ॥

पिण्डे प्रतिभिम्भीभूतं पुरुडूतम् ।

वैश्वानरमाडुर्लोकत्रयतातम् ॥ ३६ ॥

नान्यानि डिल त्वद्रूपाण्यभिलानि ।

मायिन्विभवं ते डिं वा कथयामि ॥ ३७ ॥

पाडि त्रिदशानामीशान कृशात्रः ।

भूयात्तव देव स्तोता भडुलात्रः ॥ ३८ ॥

सर्वं भवताऽहं पक्षेण जयानि ।

ईशो भुवि लोके नाकेश भवानि ॥ ३९ ॥

आविश्य विभो मां कर्तुं भुवि कार्यम् ।

सम्प्रेषय डिञ्चिद्विद्यं तव वीर्यम् ॥ ४० ॥

धाता भुवनानां नेता त्रिदशानाम् ।

आविश्य विभुर्माभाता सुकर्म ॥ ४१ ॥

धन्द्रं प्रभजन्तामेतास्तनुमध्याः ।

नाथं गुणवत्यो यद्भक्तनुमध्याः ॥ ४२ ॥

४. यतुर्थम् । वायुगीतम् ॥

द्विष्टात्पतितोऽहं मन्दे नरवृन्दे ।

त्राणाय समीरं तं सम्प्रति वन्दे । १ ॥

तारासुमश्चित्रं ज्वेलत्भगजालम् ।

उद्यानमिदं ते भं वात विशालम् ॥ २ ॥

देवोऽसि भलस्य प्राणोऽस्यभिलस्य ।

भूयादतिमानं कस्ते मडिमानम् ॥ ३ ॥

भक्त्या तव पुण्यं तुल्यं क्व नु गण्यम् ।

तद्भक्ति यश्चित्रं रैकवस्य पवित्रम् ॥ ४ ॥

मेयः स य नाकः स्वल्पो नरलोकः ।

नित्यानिल शुभ्रं निःसीम तवाभ्रम् ॥ ५ ॥

धुष्यन्नसि रुद्रो दीप्यन्नसि शङ्कः ।
 प्राणन्नसि वातस्त्रेधासि नुतोऽतः ॥ ६ ॥
 सर्वाश्च दिशस्ते व्योमेश्वर उस्ते ।
 भाक्ता पुनरेषा कोणोऽिति भाषा ॥ ७ ॥
 नित्याध्वग कर्तुं श्रान्ते परिहारम् ।
 वासिष्ठवयोऽम्भो लृथं पिब धीरम् ॥ ८ ॥
 अन्नानि कृशानौ जुह्वत्वदरिद्राः ।
 वायो जुहुमोऽमी वायस्त्वधि भद्राः ॥ ९ ॥
 यथाप्यधि द्विव्यो गुमस्तव वेषः ।
 व्योमेश तथाऽपि व्यक्तस्तव घोषः ॥ १० ॥
 आकाशगृहाणामात्मासि सुराणाम् ।
 वीर्यद्रविणानां कोशोऽसि नराणाम् ॥ ११ ॥
 त्वामाह सरैक्यः संवर्गमनन्तम् ।
 स्वस्मिन्सुदृढानां दुःभानि उरन्तम् ॥ १२ ॥
 भूलं तपसां त्वं देवासि ऋषीणाम् ।
 लोके सकलानां उेतुश्च कृषीणाम् । १३ ॥
 दानार्थमसूनां प्रामक्षितिरङ्गाः ।
 अते तव वाताः प्रेशान तरङ्गाः ॥ १४ ॥
 आत्मा मरुतां त्वं कैरप्यसि गीतः ।
 कैरप्यधिराजः कैरप्यधि तातः ॥ १५ ॥
 आत्मा मरुतां त्वं गीतः पृषदश्वः ।
 राज्ञ पुरुडूतस्तातो निगमाश्वः ॥ १६ ॥
 वातस्तव वीचिर्विद्युत्तव कायम् ।
 तारस्तव शब्दो देवाधिय सोऽयम् ॥ १७ ॥
 वेदादिमनादिं तारं प्रणवाप्यम् ।
 ध्यायन्ति विदो ये तैः स्यात्तव सप्यम् ॥ १८ ॥
 वातोऽस्यधिभूतं शङ्कोऽस्यधिवेदम् ।
 रुद्रोऽस्यधिपिण्डं पक्षान्तरमेवम् ॥ १९ ॥

गीताः कविराजा सर्वस्तवभाजे ।
 अेतास्तनुमध्यास्ताताय भराजे ॥ २० ॥

प. पञ्चमम् । सूर्यगीतम् ॥

भुवनत्रयपतिर्भूर्धृजमध्ये
 दीप्यन्मणिरयमडिममयूषः ।
 भुवनत्रयतोऽप्यधिडो मूल्ये
 भवतां सम्पदमतुलां भाषतु ॥ १ ॥

अेतन्मण्डलमतुडिनभानो-
 र्भासां स्थानं निगमनिधानम् ।
 विप्रैर्वन्द्यं काले काले
 विश्वप्राणायतनं जयति ॥ २ ॥

शम्भोः केशे वपुषा केन
 श्रोत्रे मातुर्वपुषा केन ।
 राजसि नलिनीप्रिय दम्पत्यो-
 र्भूषणमसि वा पर्यायेण ॥ ३ ॥

कश्चन दक्षिणनयनं भर्तु-
 र्भूर्ति कामपि भाषति विद्वन्धः ।
 अपरो भवनं भुवनं त्वितरः
 प्राणं दशशतकिरण परस्त्वाम् ॥ ४ ॥

प्राणिति भवता पश्यति भवता
 भादति पाति य भुवनं भवता ।
 भाति य भवता भास्कर भवतो
 भाडाभाग्र्यं न भाणिति मार्गे ॥ ५ ॥

दृष्टयं यद्गज्जुवानां नो
 माण्डलमेतन्नाथस्यैवम् ।
 तस्माद्वैतत्परिदृष्टान्तै-
 र्दृष्टयसमष्टिः कथिता शिशैः ॥ ६ ॥

मण्डलमध्ये यत्तज्ज्योति-

र्द्धयस्थान्तर्यत्तज्ज्योतिः ।

भवति तदस्मिन्नक्षिणि गम्यं

रम्यं पूर्णं मम भलु काम्यम् ॥ ७ ॥

क्षेत्रे क्षेत्रे बहुशोऽन्विष्टं

लोचनमण्डलमध्ये दृष्टम् ।

कष्टं गलितं कृलितं येष्टं

पुनरस्माकं किं परिशिष्टम् ॥ ८ ॥

साक्षिणमक्षिणि निश्चलदृष्टया

निर्मलनभसि स्थितया द्वारा ।

लक्ष्यं रात्रावपि दिननाथं

पश्यत नश्यं मुञ्चत निम्बिलम् ॥ ९ ॥

नरकामानामयमिड राजा

जागर्त्यक्षिणि सायं पाता ।

सुरकामानामीशानोऽसौ

सूर्ये भाति प्रातः पाता ॥ १० ॥

ज्ञानाकारं तेजः पश्य-

त्प्रतिभिम्बं वा पुंसोऽभिमम् ।

धीरो ध्यायन्नयनस्थाने

पाशैर्मुक्तः कृतकृत्यः स्यात् ॥ ११ ॥

निःशेषाभिः सलितं श्रीभि-

र्निर्लतपापे दलरसरोजे ।

कृतिनः किरणैरङ्गुष्ठाभं

तं लोकेरन्पुरुषमणिष्ठम् ॥ १२ ॥

परमविदुस्त्वां पावकभवनौ

दिवि रविमम्बरभुवने शङ्कम् ।

आत्मानं वा ज्योतिर्वैकं

जगतां भेदात्त्वयस्त्रेधा ॥ १३ ॥

वैभवशाली दीधितिमाली

प्रशमितपापस्त्रिभुवनदीपः ।

दिवि भाति रविर्यत्रायरत-

श्चरतश्चेशितुपरमं ज्योतिः ॥ १४ ॥

जयति विवस्वान्दशशतधामा

जयति य तस्मिन्परमं धाम ।

पादाङ्गुलैर्नृतिरदसीया

गणपतिमुनिना रचिता जयति ॥ १५ ॥

६. षष्ठम् । दशावतारगीतम् ॥

वेदयोरमाशरं विमथ्य सोमकं पुरा-

युः स्मृतिं ध्रुवां पुनः सुताय भास्वतो ददौ ।

सिन्धुवारि बन्धुरास नौधरस्तपस्विनां

यश्च तं सभे भजस्व ञाषवेषमथ्युतम् ॥ १ ॥

मन्दराद्रिधारिणे मडेन्द्रकार्यकारिणे

मौनिश्चित्यारिणे मडोग्रापापडारिणे ।

अञ्जलिं कुरुष्व भोर्दरिल्लतान्तमञ्जुल

स्वच्छकीर्तये विलासकच्छपाय विष्णवे ॥ २ ॥

काञ्चनाक्षमुष्णरश्मिजालया दृशैकया

व्यावयन्तमोजसः प्रदीप्तघोरतारया ।

सान्त्वयन्तमन्यया दयार्द्रया वसुन्धरां

शीतलत्विषा डरिं किरिच्छलं स्मरान्तरे ॥ ३ ॥

प्राणमुज्जडार दैत्यवक्षसो विदारिता

धोनमैरभर्वशक्तिपौरुषोऽजवलन्नुषा ।

आसुराद्दुलाच्छ्रियं सुपर्वयेतसो भियं

नारसिंहमूर्तिरार्तिमथ्युतः स ङन्तु ते ॥ ४ ॥

त्रीणि यः पदान्यजः समन्ततो विचक्रमे

नाङ्गुलं यथात्यरिथ्यतात्र दिव्यमुत्र वा ।

नाकथारिणोऽधिकर्तुमाशु ङर्तुमासुरीं

सम्पदं य तं परं पुमांसमाश्रयस्व रे ॥ ५ ॥

योऽर्जुनं भुजावलेन निर्जिगाय दूर्जयं

येतसा वशंवदेन पर्यभूदनन्यजम् ।
 लोभमासमुद्रभूमिदानकर्मणोजय-
 द्रैण्डुकेयभूमिकः स ते स्थताद्भियं हरिः ॥ ६ ॥
 वाङ्मयकृत्युतः पितुः प्रभुश्च रक्षिता विशा-
 मग्रजोऽतिवत्सलो नियाभकोऽनुजन्मनाम् ।
 श्रीकरः सतां सभा द्विषां य भीकरो र्पिः
 सीतया कलत्रवान्नरो हरिर्धिनोतु वः ॥ ७ ॥
 भूमिभारवारणाय यो यदुष्यभूद्विभु-
 विस्मयं शिशोश्च यस्य येष्टितानि तेनिरे ।
 शर्म वः स पूरुषो रथाङ्गमायुधं दध-
 त्मर्मयोगदेशिकः करोतु पार्थसारथिः ॥ ८ ॥
 भारतं न केवलं यतुःसमुद्रमुद्रितं
 भूमिभाण्डमेव योव्यभूषयन्निर्गुणैः ।
 तस्य पूरुषोत्तमस्य बुद्धनामधारिणः
 पावनी कथा मुदे विदां नदीव नाभसी ॥ ९ ॥
 गायत स्तुताद्वियध्वमाश्रयध्वमुत्तमं
 पूरुषं पुराणमर्कमण्डलान्तरालयम् ।
 कल्कभारवारणाय कल्किभूमिकाधरो
 योऽयमस्य भूतलस्य रक्षाणाय येष्टते ॥ १० ॥

७. सप्तमम् । अम्बिकागीतम् ॥

सेवकपातकशमनं दैवं
 मानसवाञ्छितकृलदं दैवम् ।
 सज्जनरक्षाणयतुरं दैवं
 दुर्जनमर्दनपरुषं दैवम् ॥ १ ॥
 भास्करभिम्बे दीप्तं दैवं
 लोचनमध्ये सुप्तं दैवम् ।
 सितकरमण्डलगुप्तं दैवं
 त्रिगुणितभुवनव्याप्तं दैवम् ॥ २ ॥

दृष्टौ दृष्टौ सूक्ष्मं दैवं

विषये विषये स्थूलं दैवम् ॥ १० ॥

स्तोत्रे स्तोत्रे मधुरं दैवं

ध्याने ध्याने मदकृद्दैवम् ।

नमने नमने वरदं दैवं

चरिते चरिते पूतं दैवम् ॥ ११ ॥

आकाशामलगान्त्रं दैवं

तारारविशशिनेत्रं दैवम् ।

व्यापकपवनश्चसितं दैवं

पारावारस्वेदं दैवम् ॥ १२ ॥

लीलानारीवेषं दैवं

दिव्यछिरण्मयभूषं दैवम् ।

केषाञ्चित्कृतपोषं दैवं

केषाञ्चित्कृतशोषं दैवम् ॥ १३ ॥

पोषविधाने शीतं दैवं

शोषविधाने तपनं दैवम् ।

सर्गविधाने विकसद्दैवं

प्रलयविधाने मीलद्दैवम् ॥ १४ ॥

सोमं पीत्वा पुष्टं दैवं

द्विषतो ऽत्वा ष्टं दैवम् ।

भुवनप्रलये शिष्टं दैवं

सर्वपदार्योत्कृष्टं दैवम् ॥ १५ ॥

कौलाचारिषु माधद्दैवं

समयाचारिषु शान्तं दैवम् ।

योगाचारिषु पीनं दैवं

ज्ञानाचारिषु लीनं दैवम् ॥ १६ ॥

कामविरोधि कलत्रं दैवं

गणपघडाननपुत्रं दैवम् ।

पापविदारि पवित्रं दैवं

जयति मुनिस्तुतिपात्रं दैवम् ॥ १७ ॥

८. अष्टमम् । रेणुकागीतम् ॥

सुरशिरश्चरव्यरणरेणुका ।
जगदधीश्वरी जयति रेणुका ॥ १ ॥
देवताशिरोदेशवावितम् ।
रेणुकापदं द्रिशतु मे मुदम् ॥ २ ॥
कुण्डलीपुरीमण्डनं मलः ।
किमपि भासतां मम सदा लृष्टि ॥ ३ ॥
मस्तकैतवं वस्तु शाश्वतम् ।
अस्ति मे सदा शस्तदं लृष्टि ॥ ४ ॥
आदिनारि ते पादपङ्कजम् ।
स्फुरतु मे मनः सरसिजे सदा ॥ ५ ॥
केवलं पदोः सेवकोऽस्मि ते ।
वेद्मि नेतरद्वेदसन्नुते ॥ ६ ॥
लृद्य तेषुनः समुचितोऽणुना ।
परिचयोऽम्बिकापादरेणुना ॥ ७ ॥
पाहि मुञ्च वा पादपङ्कजम् ।
त्रिदशसन्नुते न त्यजामि ते ॥ ८ ॥
थरणमम्भ ते यो निषेवते ।
पुनरयं कुयौ धयति किं कृती ॥ ९ ॥
अलरडोऽम्भ ते रलसि चिन्तया ।
धन्यतां गतो नान्यदर्थये ॥ १० ॥
स्मरजितो यथा शिरसि जाल्वी ।
जननि रेणुके मनसि ते कृपा ॥ ११ ॥
अम्भ पाहि मां दम्भतापसि ।
पादकञ्जयोरादिङ्कुरम् ॥ १२ ॥
पुत्रमात्मनः पुण्यकीर्तने ।

બહુકૃપે કુતો મામુપેક્ષસે ॥ ૧૩ ॥

અમ્બ સંસ્તુતે જમ્બવૈરિણા ।

પાહિ મામિમં મગ્નમાપદિ ॥ ૧૪ ॥

તત્ત્વવાદિનઃ સત્ત્વશાલિનિ ।

ત્વામજે વિદુઃ સત્સ્વરૂપિણીમ્ ॥ ૧૫ ॥

ત્વાં પ્રચક્ષતે સદયવીક્ષિતે ।

વેદવેદિનો મોદરૂપિણીમ્ ॥ ૧૬ ॥

સંવિદં વિદુસ્ત્વામિદં પ્રસુ ।

પરમયોગિનઃ પરમદેવતે ॥ ૧૭ ॥

જનનિ કુણ્ડલીપુરનિવાસિનિ ।

પરશુરામવત્પશ્ય મામિમમ્ ॥ ૧૮ ॥

તનયરોદનં શ્રવણશાલિનિ ।

શ્ુણુ સુરાર્ચિતે યદિ દયા હૃદિ । ૧૯ ॥

યાચકઃ સુતો ભજનમીપ્સિતમ્ ।

તદપિ દુર્લભં કિમિદમમ્બિકે ॥ ૨૦ ॥

માસ્તુ વેતનં છિન્નમસ્તકે ।

ભજનમેવ તે ચાચ્યતે મયા ॥ ૨૧ ॥

તરલતારયા જલજદીર્ઘયા ।

સાનુકમ્પયા શીતપાતયા ॥ ૨૨ ॥

કેવલં દૃશા પશ્ય રેણુકે ।

તેન મે શુભં ન ચ તવાશુભમ્ ॥ ૨૩ ॥

કિંકુરીભવત્સુરવિલાસિની ।

જયતિ કુણ્ડલીનગરવાસિની ॥ ૨૪ ॥

મધુરમમ્બ તે ચરણપદ્મજમ્ ।

તત્ર યદ્રતૈ સ્ત્યજયતેઽપિલમ્ ॥ ૨૫ ॥

ચરણમમ્બ તે ચરતુ મે હૃદિ ।

ઇયમનામયે પ્રાર્થના મમ ॥ ૨૬ ॥

भुजगकङ्कणप्रभृति संस्तुते ।
भुजभुवामरेर्जननि पाण्डि माम् ॥ २७ ॥

कुण्डलीपुरीमण्डनायिता ।
गणपतिस्तुता जयति रेशुका ॥ २८ ॥

९. नवमम् । गुरुगीतम् ॥

अव्यक्ताद्यत ऐतद्व्यक्तं जातमशेषम् ।
यद्भक्ते तदजस्रं यत्रान्ते लयमेति ॥ १ ॥

आधारे भ्रुवु यस्मिन्गोलानां सड लक्ष्मैः ।
भ्रुवुमाण्डं प्रतिष्ठित्येतन्निस्तुलसत्ये ॥ २ ॥

सूर्याद्विग्रहभासां यन्मूलं धनतेजः ।
यद्भ्रुवुमादिसुराणां शक्त्यै शक्तिरुताडो ॥ ३ ॥

ज्ञात्वा तत्त्वमसङ्गा भासा यस्य रमन्ते ।
यज्जालेन समस्ते द्वैतेक्षात्पमतीनाम् ॥ ४ ॥

यद्दधानेन भवन्ति स्वात्मानन्दनिमग्नाः ।
यन्निष्ठा भ्रुवु मुक्तिर्यच्छन्दोऽपि तदर्थः ॥ ५ ॥

तद्भ्रुवु प्रणवाभ्यं चित्ते ध्यानकृते मे ।
अश्रान्तं रमणाभ्यां बिभ्रद्भ्रुवुमातुमद्विष्टाम् ॥ ६ ॥

आधारे धृतमूलं ङादांभजे कृतवासाम् ।
शीर्षांभजाय वडद्यत्पश्चाद्विन्द्रियशक्त्यै ॥ ७ ॥

दृष्ट्यां तत्र पराभ्यां यद्देहभ्रमकारि ।
आवृत्तं तु पुनर्यत्स्वात्मैक्यानुभववाय ॥ ८ ॥

पश्यद्वा विषयौघं विश्रान्तं यद्दुताडो ।
मुक्त्यै संस्थितमन्तर्वृत्त्यैक्यानुभवेन ॥ ९ ॥

आत्मज्योतिरिदं मे बिभ्राणं रमणाभ्याम् ।
अश्रान्तं स्फुरतात्तच्छुद्धं ङादांसरोजे ॥ १० ॥

यदीपाद्रमणाभ्याद्व्यासं गाणपतीषु ।
वाणीभित्तिषु धत्ते गीतायित्रविलासम् ॥ ११ ॥

यद्भ्रन्ति श्रविजालैरज्ञानां तिमिराणि ।
 तत्तत्त्वं स्फुरताद्भस्तारध्यानसमाधौ ॥ १२ ॥
 यातायातविडारैराधारेषु य शीर्षे ।
 सञ्चारं विदधानं किञ्चाशेषविसारि ॥ १३ ॥
 आलम्बेन विडीनं व्योमासं परिपूर्णम् ।
 निःशब्दं गुरुरूपं तद्भ्रजम् स्फुरताम्ने ॥ १४ ॥
 ज्ञानं भाति परोक्षं यत्तत्त्वश्रवणेन ।
 यत्साङ्गत्यविशेषो डेतुः स्यादपरोक्षे । १५ ॥
 यश्चिन्ता स्थिरमुक्त्यै भ्रजमैतद्रमणाभ्यम् ।
 मामावृत्य समन्तादानन्दे निदधातु ॥ १६ ॥
 तारानन्दनियुक्तः प्रीत्या तस्य मतेन ।
 आधादीप्तगभीरं वासिष्ठो गुरुगीतम् ॥ १७ ॥

१०. दशमम् । योगसारगीतम् ॥

निशितया धिया लुटि निभालनम् ।
 भुवनभूपतेर्भवनशोधनम् ॥ १ ॥
 दडरमज्जनं विदधतं जनम् ।
 भडुलसम्मदं नयति धीः पदम् ॥ २ ॥
 अलमिति स्मृतेर्ब्रजं जनिस्थलम् ।
 भवकथानकं गलति तेऽपिलम् ॥ ३ ॥
 निजविलोडितं यदिति निभाव्यते ।
 विषयसङ्गिता क्वनु विभाव्यते ॥ ४ ॥
 नयनदृश्ययोगगनमन्तरम् ।
 समवलोकयन्भज विभुं परम् ॥ ५ ॥
 विषयवर्जनाद्विषयिणि स्थिरे ।
 सकलसिद्धयो यतधियः करे ॥ ६ ॥
 रसननीरगे मनसि सन्ततम् ।

करगतं सुभं भवति निश्चितम् ॥ ७ ॥

गमय मस्तकात्कुलगुडानलम् ।

अवतरन्निव स्मृतिमिदं त्वलम् ॥ ८ ॥

स्मरणसार्पिषा कुलगुडे शिषी ।

ज्वलति यस्य स क्षितितले मपी ॥ ९ ॥

यदि शशी द्रवेत्कुलशिषित्विषा ।

अमृततः शमं प्रजति न स्तृषा । १० ॥

यलतमं मनः प्रशममेति नः ।

स्मरणयुक्तया शसितयात्रया ॥ ११ ॥

निजयित्तिस्मृतिर्यदि न विव्युता ।

भवति योगिता सुलभसाधिता ॥ १२ ॥

दशशतच्छदस्थितमनाः सदा ।

अनुभवेन्महोमहददो मुदा ॥ १३ ॥

भवति निश्चितो यदि यतुष्यथे ।

महसि लीयते धृतजगत्तथे । १४ ॥

अयि विचिन्तय स्ववपुरुत्तरम् ।

वशमितं भवेत्तव महत्तरम् ॥ १५ ॥

परमशक्तये स्ववपुरर्ष्यताम् ।

अयि डिमद्भुतं भवति दृश्यताम् ॥ १६ ॥

करणशक्तिवित्कृतिषु राजते ।

गमनशक्तिविद्रुतिषु शोभते ॥ १७ ॥

श्रवणशक्तिविच्छ्रुतिषु न स्मलेत् ।

मननशक्तिविन्मतिषु नो पतेत् ॥ १८ ॥

अतुलसिद्धिदानिड पृथग्विधान् ।

मुनिवरोऽभ्यधादिति तपः पथान् ॥ १९ ॥

भङ्गुलयोगिवाऽभथनतोऽमृतम् ।

अनुभवक्षमं तदिदमाहृतम् ॥ २० ॥

ॐ श्रीभगवन्महर्षिरमणान्तेवासिनो वसिष्ठस्य
नरसिंहसूनुर्गणपतेः कृतिर्गीतमाला समाप्ता ।

Songs on agni, gaNapati, indra, vAyu, sUrya,
dashAvatAra, ambikA, reNukA, guru, yogasAra
composed by Vasishtha Ganapati Muni

Proofread by Paresh Panditrao

—
Gitamala by Vasishtha Ganapati Muni
pdf was typeset on April 28, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

